

користується попитом серед населення, але попри це все діяльність ломбардів погано врегульована законодавчими нормами, що може призвести до того, що вказані установи зможуть використовувати нерегульоване положення у власних цілях [4].

Перегляд та редакція Закону України «Про ломбарди та ломбардну діяльність», який вже був розглянутий на засідання Верховної Ради України у 2015 році, зміг би дати можливість визначити організаційні, правові та економічні засади створення та діяльності ломбардів, врегулювати надання послуг ломбардами, здійснювати інспектування з боку контролюючих органів влади та забезпечити правовий захист споживачів ломбардних послуг.

Література

1. Положення про порядок надання фінансових послуг ломбардами: Постанова Кабінету Міністрів України від 26 квіт. 2005 р. № 3981. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0565-05> (дата звернення: 12.04.2020).

2. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг: Закон України від 12 лип. 2001 р. № 2664-III. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2664-14> (дата звернення: 12.04.2020).

3. Про ломбарди та ломбардну діяльність: проект Закону від 20 січ. 2015 р. № 1800. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53640 (дата звернення: 12.04.2020).

4. Дубина В.М., Тарасенко О.О., Горна Я.Ю., Нітченко К.В. Особливості функціонування фінансових компаній на ринку фінансових послуг України. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2015. № 4(4). С. 293-301.

5. Литвин П.В. Небанківські фінансові інститути: особливості функціонування механізмів державного регулювання. URL: file:///C:/Users/User/Downloads/Nvamu_upravl_2012_4_29.pdf (дата звернення: 12.04.2020).

УДК 341.232.7:37.014.5:061.1ЄС (043.2)

Осадченко І.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Дей М.О., к.ю.н., доцент

СЕКТОРІАЛЬНА СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ ТА ЄС ЩОДО ПИТАНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Важко переоцінити важливість для України розвитку всебічних відносин з Європейським Союзом. Стаючи все більш впевнено провідним геополітичним гравцем, ЄС відіграє особливу роль як у зовнішній, так і внутрішній політиці нашої молоді незалежної держави. Власне, вже з кінця 1990-х років українська влада офіційно визначила, що інтеграція до ЄС є стратегічною метою країни, що відповідає, в цілому, очікуванням

значної частини українського суспільства [1, с. 115].

Вагомим підґрунтям кожної демократичної держави є активне, розвинене та обізнане громадянське суспільство, яке відіграє ключову роль у впровадженні суспільних змін, ефективному врядуванні, управлінні державними справами та вирішенні питань місцевого значення. Якщо розглядати громадянське суспільство як простір, де громадяни представляють свої інтереси та ведуть суспільно значущу діяльність, беручи на себе відповідальність за спільне благо, стає очевидною важливість участі у цьому молоді. Виклики сьогодення зумовлюють важливість залучення молоді до розроблення, ухвалення і втілення відповідальних державно-управлінських рішень. З огляду на це з початку ХХІ ст. більшість країн Європейського Союзу підвищили свій інтерес до розробки стратегії співпраці держави та молодого покоління щодо реалізації інноваційних форм і методів у сфері державно-соціального управління [2].

2018 року було прийнято резолюцію щодо Молодіжної стратегії Європейського Союзу 2019–2027, в якій зазначено, що відносини молоді та влади мають повинні включати в себе такі форми (інструментів) на різних етапах прийняття рішень, як: інформування молоді про можливість участі в обговоренні певної проблеми, альтернативні рішення якої направляються від місцевого до європейського рівня; проведення консультацій, включаючи онлайн та офлайн методи взаємодії, а також публікація отриманих результатів; здійснення прямого діалогу між особами, які приймають рішення, та молодими людьми, спираючись на найкращі практики методологічних підходів, розроблених у структурованому діалозі, а також на останні інновації у цій сфері; підтримка постійного партнерства в управлінському процесі на національному та європейському рівнях, включаючи партнерські відносини молоді з певними секторами відповідно до галузей, де залучення молоді є доцільним (зайнятість, освіта, охорона здоров'я, соціальне включення та ін.) [3, с. 69].

Мета 6-го циклу Молодіжного діалогу ЄС – «Молодь у Європі: що далі?», що відбувся у 2017/2018 рр. – мав збирати голоси молоді та разом сприяти створенню Молодіжної стратегії ЄС на 2019-2027 роки. В результаті було розроблено одинадцять європейських цілей молоді. Ці цілі відображають погляди європейської молоді та відображають бачення тих, хто є активним у молодіжному діалозі ЄС: зв'язок ЄС з молоддю; рівність усіх статей; інклюзивні товариства; інформаційно-конструктивний діалог; психічне здоров'я та самопочуття; рух сільської молоді вперед; якісна зайнятість для всіх; якісне навчання; простір та участь для всіх; стала зелена Європа; молодіжні організації та європейські програми.

Молодіжна стратегія ЄС повинна сприяти реалізації цього бачення молоді шляхом мобілізації інструментів політики на рівні ЄС, а також дій

на національному, регіональному та місцевому рівнях усіма зацікавленими сторонами.

Одночасно за умов надзвичайного кількісного зростання закладів вищої школи на Україні і разом з тим відсутності національних ЗВО серед високо рейтингових університетів світу, саме тому питання якості вищої освіти в Україні постає головною проблемою [4, с. 29].

На нашу думку, задля удосконалення якості національної вищої освіти потрібно у подальшому зміцнювати організаційно-кадровий потенціал підготовки та прийняття відповідних рішень, його концентрації як буде ґрунтуватися на дослідженнях актуальних проблем Болонського процесу. Задля гарантування державно-громадського підходу до вдосконалення надання якісних послуг ЗВО необхідно посилити інституційну основу загальнонаціональної фахової дискусії та вироблення рішень які дійшли консенсусу із зазначеної проблематики. Щоб досягти цієї мети потрібно активізувати участь всеукраїнської Спільноти і регіональних рад ректорів вищих навчальних закладів. Як наслідок, ці організації могли б виступити як засновники так і провідники постійно діючих науково-практичних конференцій з питань якісної модернізації вищої школи з консенсусним прийняттям фахово обґрунтованих рекомендацій для удосконалення державної політики та управління.

Також важливим фактором є розвиток співробітництва із закордонними інституціями та міжнародними організаціями, що дасть змогу краще усвідомити вимоги та перевірити запропоновані засади і підходи стосовно підвищення якості вітчизняної вищої школи з огляду на якісні виміри ЄПВО [5, с. 97].

Саме для того, щоб зробити країни Європи привабливим місцем для першокласних науковців, та щоб за допомогою науки вирішувати найбільш гострі питання сучасного європейського суспільства, 30 листопада 2011 р. Європейська комісія офіційно оголосила про створення нової програми «Горизонт-2020» (Horizon 2020/H2020).

Угода про участь України в програмі Горизонт 2020 була підписана 3 березня 2015 р. в Брюсселі. У серпні 2015 року Президент України схвалив ратифікацію даної угоди. Метою даної угоди була сприяння розширенню участі українських науково-дослідних організацій та університетів в європейських наукових дослідженнях, а також розвитку партнерських взаємовідносин між Україною та ЄС.

Українські установи, організації з кожним роком беруть все активнішу участь у програмі «Горизонт 2020». Починаючи з 2014 року і дотепер (станом на кінець січня 2019 року) українські учасники отримали 171 грант на суму 29690000 євро. Загальна кількість українських організацій – 238. Загалом українські учасники координували 22 проекти, 4 з них наразі ще реалізуються [6].

Отже, проаналізувавши все вищенаведене можна дійти до висновку,

що Україна потребує модернізації вищої освіти щоб покращити якість надання освітніх послуг. Під час співпраці з ЄС, Україна здобула, та продовжує здобувати цінний досвід та знання, для подальшої трансформації. Це можливе завдяки програмі «Горизонт 2020», та Молодіжній стратегії ЄС на 2019-2027 роки, які заохочують українську молодь до саморозвитку, а в подальшому і до вдосконалення якості освіти в Україні, задля входження національних ВНЗ до високореєтингових університетів світу

Література

1. Круглашов А. Співпраця України та Європейського Союзу в галузі освіти і науки, *Політичний менеджмент*. 2005. № 4. URL: http://riend.gov.ua/wp-content/uploads/2018/07/kruglashov_spivpratsia.pdf (дата звернення: 20.04.2020).

2. Конюх Я.О. Особливості впливу молодіжних еліт на формування державної політики. *Механізми державного управління*. 2019. № 3. URL: <http://customs-admin.umsf.in.ua/archive/2019/3/9.pdf> (дата звернення: 20.04.2020).

3. Draft Resolution of the Council of the European Union and the Representatives of the Governments of the Member States meeting within the Council on a framework for European cooperation in the youth field : The European Union Youth Strategy 2019–2027. URL: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14080-2018-INIT/en/pdf>. (дата звернення: 20.04.2020).

4. Bashnianyn H.I., Horodyskyu T.I., & Lapchuk Y.S. (2018). Адаптація європейської політики зайнятості до реалій Української економіки. *Науковий вісник НЛТУ України*. 28(9), 27-30. URL: <https://doi.org/10.15421/40280904> (дата звернення: 20.04.2020).

5. Інтеграція в європейський освітній простір: здобутки, проблеми, перспективи: монографія / за заг. ред. Ф.Г. Ващука. Ужгород: ЗакДУ, 2017. 560 с.

6. Горизонт 2020. URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/gorizont-2020> (дата звернення: 20.04.2020).

УДК 342.95 (043.2)

Репіна Є.Ю., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

Продан І.В., студентка,
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича, м. Чернівці, Україна
Науковий керівник: Кунєв Ю.Д., д.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ РЕЖИМИ ТА ЇХ КЛАСИФІКАЦІЯ

Однією з основних функцій державної влади є забезпечення